

Kayıp Şehir

– Havva KAYA · 18 Ağustos 2014

KAYIP ŞEHİR

Pankartlar açıyoruz, İsrail kahrol diye!
İnince pankart yere, duygular kalkmış rafa.
Gidiyoruz markete, bir al birde hediye...
Anlamak zor insanı, hayatı zevki safa.
Hayatı zevki safa, sözüm yok olsun varsın.
Mutluluk yüreğine, her daim dolsun varsın!
Lakin arada zevke, biraz empati karsın.
Anlasın acı nedir, nedir çekilen cefa.
Nedir çekilen cefa, nedir dert, nedir zulüm!
Nedir top, nedir tüfek, nedir kan, nedir ölüm!
Nedir beyaz kefende, körpecik beden gülüm!
Gece silah sesiyle, uyandın mı bin defa?
Uyandın mı bin defa, rüyalara hasretle?
Başını yastığına, koydun mu hiç kasvetle?
Gün güneşi saklarken, ağlatan bir esvetle!
Gördün mü gökyüzünün, öfkesinde ak tafa?
Öfkesinde ak tafa, görünmez kara göğün!
Yerde gıda acıdır, savaşlarda üç öğün!
Cesetler param parça, organlar yığın yığın!
Onlar kayıp şehirde; Ali, Veli, Mustafa.
Havva KAYA-İSTANBUL-08.08.2014Esvet :SİYAH
Tafa : İNCE BULUT